

Til lovforslag nr. L 123. Vedtaget af Folketinget ved 3. behandling den 22. marts 1994

Forslag

til

Lov om erstatning for miljøskader

Kapitel 1

Lovens område

§ 1. Loven gælder for skade, der forvoldes ved forurening af luft, vand, jord eller undergrund som led i erhvervsmæssig eller offentlig aktivitet, der er anført i bilaget til loven.

Stk. 2. Loven gælder tilsvarende for forstyrrelser ved støj, rystelser eller lignende.

§ 2. Skade efter denne lov omfatter

- 1) personskade og tab af forsørger,
- 2) tingsskade,
- 3) andet formuetab og
- 4) rimelige omkostninger til afværgelse eller forebyggelse af skade eller til genopretning af miljøet.

Kapitel 2

Erstatningsansvar

§ 3. Den, der som led i erhvervsmæssig eller offentlig aktivitet, der er anført i bilaget til loven, forårsager en forurening, skal erstatte den skade, som forureningen medfører.

Stk. 2. Ansvar efter stk. 1 indtræder ikke, hvis skaden skyldes, at aktiviteten er udøvet i overensstemmelse med ufravigelige forskrifter, der er fastsat af en offentlig myndighed.

§ 4. Erstatning for personskade eller tab af forsørger kan nedsættes eller bortfalde, hvis skadelidte eller afdøde forsægtligt har medvirket til skaden. Erstatningen kan endvidere

nedsættes og i særlige tilfælde bortfalde, hvis skadelidte eller afdøde ved grov uagtsomhed har medvirket til skaden.

Stk. 2. Erstatning kan i andre tilfælde nedsættes eller bortfalde, hvis skadelidte har medvirket til skaden ved forsæt eller uagtsomhed.

Kapitel 3

Lovens ufravigelighed

§ 5. Aftaler om fravigelse af lovens bestemmelser, der er indgået inden en skades indtræden, er ugyldige, hvis fravigelsen er til ugunst for skadelidte.

Stk. 2. Bestemmelsen i stk. 1 gælder ikke for aftaler, der indgås mellem den ansvarlige og staten, en kommune eller en anden offentlig institution eller med en erhvervsdrivende, der handler som led i sit erhverv.

Forældelse

§ 6. Erstatningskrav efter loven forældes 5 år efter den dag, da skadelidte fik eller burde have fået kendskab til skaden, skadevolderen og dennes opholdssted. Med hensyn til afbrydelse og suspension af forældelsesfristen gælder bestemmelserne i § 2, 2. pkt., og § 3 i lov nr. 274 af 22. december 1908.

Stk. 2. Er forældelse ikke indtrådt efter bestemmelsen i stk. 1, bortfalder erstatningskravet senest 30 år efter den hændelse, der har forvoldt skaden. Med hensyn til afbrydelse af forældelsesfristen gælder bestemmelsen i § 2, 2. pkt., i lov nr. 274 af 22. december 1908.

Justitsmin.

Lovafd. j.nr. L.A. 1993-46002-97

*) Se FT: 3463, 4696, 7903, 8070; A: 4711; B: 663; Lov nr. 225 af 6. april 1994.